

така гядамы организма като нѣкоѣ куклѣ, която обличямы по модѣ-тѣ, и го силимъ да го лѣземъ въ формы, каквыто ни ся видять угодны; прикачямы на тѣло-то си всякаквы накыты, а изгуби ли ся лѣскавинѣ-тѣ, живинѣ-тѣ, мы тогава земемъ да го мажемъ и мацамы всякакъ ужъ да направимъ да лѣсне на него хубость. Нѣ не бива да забуравямы че на чловѣческый организмъ вѣнкашина-та гяда на вѣтрѣшний животъ и на естественны-ти службы на орѣдїя-та му, та по това и хубость-та и милота-та му щѣтъ да сѣ тѣсно связаны съ животно-то му състояние и щѣтъ ся мѣнявать наспротивъ както бы ся мѣняваль той.

Червено-то като трендафилъ лице ще поблѣднѣе, ако вѣтрѣшны-ты орѣдїя запрѣтъ или земѣтъ да вѣхнѣтъ; и тогава онова мазило, скѣпо купено и намачкано по образа (лице), не може да даде животнѣ червенинѣ на кръвь-тѣ, а само потуля да ся не види болестъ-та; бѣла-та кадибяна кожица стане грьздава, лунава, жльтникава, набрана и набръчкана, ако кръвь-та ся похаби въ съставны-ты си чясти и тогава никакъвъ прахъ, никоя помада нѣма да ѣ похубави, ако ся не оправи вѣтрѣшно-то устройство; хубаво-то око, което съ магыческый си поглядъ, омайва, замамва и искарва чловѣка отъ главѣ, гасне и ся вглѣбва; засмѣны-ты уста си изгубятъ прѣсенѣтѣ аленинѣ, ако начинѣ-тѣ на живота и тѣсно-то не-сгодно облѣкло по сегашнѣ-тѣ модѣ прѣчятъ на рѣдовно-то обыкаляніе и правеніе на кръвь-тѣ; хубава-та крѣхка рѣчица съ гыздаво изоблены-ты си прѣстїе омръшявѣва, изсъхва; кости-ты навсѣдѣ ся озѣбвать, грѣбѣ-тѣ ся прѣгрѣбавва, ако хубавица-та цѣлы ноци прѣкарва въ играніе хора и въ